

Chương 102: Gián tiếp hôn môi

Nụ cười này sáng chói đến Lục Hoa Lương có một lát thất thần.

Hắn đột nhiên phi thường an tĩnh ngồi thẳng thân thể, sau đó cũng gấp khối thịt gà, tự mình ăn.

Trước kia cũng không cảm thấy đầu bếp làm thịt gà ăn ngon.

Đang định đi đôi dưa cho hắn, trông mắt Phúc Bá trực tiếp rớt trên mặt đất!

Tiên sinh hần hần hần..... Hắn không phải có thói ở sạch sao, hiện tại cư nhiên cùng Thiếu phu nhân cùng ăn một đôi dưa? Hơn nữa lúc nhai thịt gà, như thế nào còn cắn chiếc dưa không bỏ?

Phúc Bá cảm thấy, đại khái thế giới này sâu xa khó hiểu.

Bất quá nghĩ lại, bọn họ là vợ chồng, hôn môi hắn là thường có, thậm chí mỗi đêm còn sẽ thực hiện nghĩa vụ vợ chồng. Đồ vật càng thân mật khả năng đều ăn qua, càng đừng nói là nước miếng.

Bình thường, bình thường.

Lục Hoa Lương ăn xong một ngụm, lại gấp một cây rau xanh dứt Hạ Vi Bảo.

Cô một ngụm, hắn một ngụm, ăn cơm như vậy kỳ thật cũng không tồi.

Mà Hạ Vi Bảo có thể vừa chơi game vừa ăn cơm, tự nhiên là không còn gì tốt hơn.

Chẳng qua, nếu cô biết Lục Hoa Lương dùng cùng một đôi đũa đút, phỏng chừng liền lạnh lạnh.

Đang lúc cô chơi hăng say, cảm đột nhiên bị nắm, sau đó bị bắt chuyển hướng về phía bên Lục Hoa Lương.

“Khóe miệng dính dầu, tại sao không cẩn thận như vậy.”

Hắn nhẹ giọng nói, sau đó cầm lấy giấy ăn, nhẹ nhàng lau lau khóe miệng cô.

Biểu tình chuyên chú, ánh mắt ôn nhu.

Trái tim Hạ Vi Bảo đột nhiên bị hung hăng đâm một chút.

Hoàng Thượng.....

Trước kia, cậu hoàng đế cũng như thế này, mỗi lần ăn cơm đều sẽ néo cằm cô, nói khóe miệng cô dính dầu, sau đó liền hôn xuống.

Biểu tình giống nhau như đúc, làm suy nghĩ của cô đột nhiên rối loạn, cái mũi đau xót khó hiểu.

Bỗng nhiên đứng phắt dậy, “Ta ăn no.”

Sau đó, chạy trời chết.

Trong phòng, Hạ Vi Bảo tránh ở trong ổ chăn, lẩn qua lộn lại ngủ không được.

Đột nhiên cảm thấy có chút lạnh, cô hướng bên cạnh cọ cọ, lại cọ không đến ôm ấp quen thuộc.

Không biết vì sao, cảm thấy đêm nay phòng đặc biệt quanh quẽ. Cảm giác chính mình giống như là một u hồn, lẻ loi đi vào thế giới xa lạ này.

Không có hậu cung của cô, cũng không có..... Cầu hoàng đế. Rõ ràng là mùa hè, vì cái gì cảm thấy lạnh như vậy chứ.

Hạ Vi Bảo quay đầu, nhìn nhìn máy điều hòa thả khí lạnh, khẳng định là cái máy chết bầm này.

Vì thế cô nâng một cây đèn bàn, hướng tới máy điều hòa hung hăng đập qua.

Rầm một tiếng vang lớn, điều hòa toát ra tia lửa, đồng thời toàn bộ biệt thự rơi vào bóng tối.

Đang vắt óc suy nghĩ như thế nào mới có thể dọn về phòng ngủ chính, Lục Hoa Lương nhìn đến đột nhiên mất điện, ngẩn ra một chút.

Sau đó vội gọi điện thoại cho Phúc Bá, “Kiểm tra đường dây một chút, xác nhận an toàn, nhưng đừng sửa chữa.”

Phúc Bá đang muốn hỏi vì cái gì không sửa chữa, cũng đã bị vội vàng cắt đứt.

Lục Hoa Lương hai ba lần mang tất cả hành lý đóng gói, lôi kéo hai cái rương hành lý đứng ở cửa phòng ngủ chính.

Nghe nói cô gái lá gan đều tương đối nhỏ, sợ tối. Hiện tại Hạ Vi Bảo khẳng định thực sự hãi, nhìn đến hắc tối, phỏng chừng sẽ cầu hắc lưu lại cùng cô. Cứ như vậy, hắc liền có thể thuận lý thành chương mà trở về phòng ngủ chính.

Đương nhiên, Lục tổng cũng là người sĩ diện.

Vì không cho Hạ Vi Bảo nhìn ra hấn muốn dọn về, cho nên hấn đặt rương hành lý ở bên cạnh.

Sau đó vẽ mặt cao lãnh gõ cửa.

Cửa mở ra, lộ ra một cái đầu nhỏ.

“Làm gì.” Hạ Vi Bảo ánh mắt cảnh giác, nửa đêm tới gõ cửa, nhất định không phải người gì tốt!

Lục tổng nhàm chán như thế, tự nhiên sẽ không nói hấn tới làm bạn với cô, vì thế từ phía sau lấy ra hai cây nến.

“Mất điện, cầm hai cây nến cho người.”

Sau đó bày ra một bộ dáng thần thánh không thể xâm phạm, chờ Hạ Vi Bảo nói sợ hãi, nói hấn lưu lại cùng cô.

Lại không nghĩ, Hạ Vi Bảo tay duỗi ra đoạt cây nến, “Cảm ơn.”

Sau đó phịch một tiếng, cửa đóng sầm.